

Μέθοδος τῶν Γραμμῶν.

§. 226. Ἡ μεγάλη "Αρκτος (σχ. 1.) μᾶς ἐχρησίμευσε νὰ γνωρίσωμεν τὸν πολικὸν ἄστέρα (6)· καὶ ἐπειδὴ αὐτὴ φαίνεται πάντοτε, ἤμπορεῖ τινὰς νὰ τὴν μεταχειρισθῆ δια νὰ γνωρίσῃ πολλὰς ἄλλας Ἀσερισμῆς. Ἀρχίζω λοιπὸν ἀπὸ ἐκείνης ὅπῃ δὲν δύναται εἰς τὸ Παρίσι.

§. 227. Ἡ Κασσιόπη εἶναι κατ' εὐθείαν ἀντικειμένη εἰς τὴν μεγάλην "Αρκτον, καὶ ὁ πολικὸς ἄσὴρ ἀναμεταξὺ εἰς τὰς δύο, εἰς τρόπον ὅπῃ ἡ γραμμὴ ἢ ὁ κύκλος ὅπῃ διέρχεται ἀπὸ τὸ μέσον τῆς μεγάλης "Αρκτε ἢ ἀπὸ τὸν ἄστέρα ε διὰ τῆ πολικῆ ἄσέρος, διαβίνει ἀπὸ τὴν μέσην τῆς Κασσιόπης ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος τῆ πόλης· αὐτὴ εἶναι σχηματισμένη ἀπὸ 6 ἢ 7 ἄσέρας, οἱ ὅποιοι σχηματίζουν ἓνα Υ, ἢ, ἂν θέλῃ τινὰς, μίαν ἔδραν ἀνεστραμμένην· αὐτὸ τὸ εἶδος εἶναι ἄρκετὰ ἀμφίβολον, οἱ ἄσέρες ὁμῶς τῆς Κασσιόπης γνωρίζονται ἄρκετὰ, ὄντες πολλοὶ τῆ δευτέρου μεγέθους.

§. 228. Ἡ μικρὰ "Αρκτος ἔχει σχεδὸν τὸ σχῆμα τῆς μεγάλης "Αρκτε, καὶ εἶναι μὲ αὐτὴν παράλληλος, εἰς μίαν ὁμῶς ἀντίθετον θέσιν· ὁ πολικὸς ἄσὴρ ὅπῃ εἶναι τῆ 3^η μεγέθους, κάμνει τὴν ἄκραν τῆς ἑρᾶς, οἱ δὲ τέσσαρες ἐφεξῆς ἄσέρες εἶναι πολλὰ μικροὶ, ὄντες μὲ-

σω τὸν τελευταῖον ΙΖ'. Πίνακα περιέχοντα τὸ βόρειον ἡμισφαίριον, ἐν ᾧ φαίνονται οἱ πρωτεύοντες Ἀσερισμοί, πρὸς κατάληψιν τῆς παρούσης Πραγματείας. (ὁ Ἐκδ.)

νον τῆ 4^η μεγέθους· οἱ δύο ἄμωσ ὑπερινοὶ τῆ τετραγώνου εἶναι ἀκόμι τῆ 3^η μεγέθους· τὰς ὁποίας ὀνομάζου φύλακας τῆς μικρᾶς "Αρκτα· εἶναι ἐπάνω εἰς τὴν Γραμμὴν τὴν ἀγομένην διὰ τῆ κέντρον τῆ τετραγώνου τῆς μεγάλης "Αρκτα κατὰ κάθετον εἰς τὰς δύο μεγάλας τε πλευράς. (α)

§. 229. Ο' "Αρκτῆρος ὅπε εἶναι ὁ πρωτεύων ἀστὴρ τῆ Βοώτη, εἶναι ἓνας ἀστὴρ τῆ πρώτης μεγέθους, σημειωμένος ἀπὸ τὴν ἕραν τῆς μεγάλης "Αρκτα (6), ἐκ τῆς ὁποίας ἀπέχει μόνον 31°. Οἱ δύο ὑπερινοὶ ἀστέρες τῆς μεγάλης "Αρκτα ζή η κάμνουν μίαν Γραμμὴν διευθυνομένην σχεδὸν πρὸς τὸν "Αρκτῆρον.

§. 230. Ὅταν ἡ μεγάλη "Αρκτος εἶναι εἰς τὴν μεσημβρινόν, βλέπει ἀκόμι τινὰς δύο ἀστέρας τῆ πρώτης μεγέθους, τὴν Δύραν (254) καὶ τὴν Αἶγα (243), τὴν μίαν ἀνατολικά καὶ τὴν ἄλλην δυτικά, ἐπάνω εἰς μίαν Γραμμὴν ἀγομένην διὰ τῆ πολικῆ ἀστέρος κατὰ κάθετον εἰς ἐκείνην ὅπε πηγαίνει ἀπὸ τὴν μεγάλην "Αρκτον εἰς τὴν Κασσιόπην· ἡ Αἶξ εἶναι ἀνατολικά, ἀν ἡ μεγάλη "Αρκτος εἶναι ὑπὸ κάτω ἀπὸ τὸν πόλον.

§. 251. Ο' Δράκων εὐρίσκεται ἐπάνω εἰς τὴν Γραμμὴν τὴν ἀγομένην ἀπὸ τὸν ἀστέρα α τῆς μεγάλης

(α) Ἡ μὲν μείζων "Αρκτος Ἑλίκη καλεῖται, ἡ δὲ μικρὰ Κυρόσπρα· ὡν τὴν μὲν Ναύπλιος εὔρε, τὴν δὲ Θαλῆς ὁ σοφός· καὶ τὴν μὲν Ἑλίκην τεκμήριον οἱ Ἕλληνας εἶχον πλείοντες, δι' ὃ καὶ ὁ Ὅμηρος Ἑλίκτας αὐτὸς καλεῖ, ὡς εἰς αὐτὴν τὸς ὄπας ἀνατείνοντας, τὴν δὲ Κυρόσπρα οἱ Φοίνικες καὶ Σιδόνιοι (ὁ Ἐκός.)

"Αρκτε δια τῶν φυλάκων τῆς μικρᾶς" Αρκτε, ἀναμεταξὺ εἰς τὴν Δύραν καὶ τὴν μικρὰν" Αρκτον, ὅπερ οἱ 4 ἀσέρας τῆς κεφαλῆς τε κάμην ἕναν ῥόμβρον ἀρετὰ ὄρα-
 τόν· ἢ ἕρα τε εἶναι ἀναμεταξὺ εἰς τὸν πολικὸν ἀσέρα
 καὶ εἰς τὸ τετράγωνον τῆς μεγάλης" Αρκτε· ἢ ἀγομέ-
 νη γραμμῇ ἀπὸ τῆς δύο φύλακας τῆς μικρᾶς" Αρκτε
 β καὶ γ. διευθύνεται πρὸς τὸν ἀσέρα ἢ τῆ δράκοντος·
 αὐτὸς ὁ ἀσὴρ εἶναι ἀναμεταξὺ εἰς τὸν 3 τὸν μεσημ-
 βρινώτερον καὶ εἰς τὸν 2 τὸν βορειότερον, ἐπάνω εἰς μίαν
 γραμμὴν ὅπερ διευθύνεται σχεδὸν πρὸς τὸν πόλον τῆς
 Ἐκλειπτικῆς.

§. 232. Αὐτὴ ἡ γραμμὴ προσεκβληθεῖσα ὀλίγον
 μακρύτερον πρὸς τὸν δ καὶ ε τῆ Δράκοντος, διαβαίνει
 τὸν Κηφέα ἀναμεταξὺ α καὶ β αὐτῆ τῆ Ἀσερισμῆ.

§. 233. Ἡ ἀπὸ τὸν πολικὸν ἀσέρα ἐπάνω εἰς αὐ-
 τὴς τῆς δύο ἀσέρας τῆ Κηφέως ἀχθεῖσα Γραμμὴ, δια-
 βαίνει πλησίον τῆς ἕρας τῆ Κύκνε, αὐτὸς εἶναι ἕνας
 λαμπρὸς ἀσὴρ ὅπερ δὲν δύνει ποτὲ εἰς τὸ Παρίσι.
 Μετ' ὀλίγον θέλομεν μεταχειρισθῆ τὴν μεγάλην
 "Αρκτον διὰ τὰ γνωρίσωμεν ἀκόμι καὶ ἄλλας Ἀσερισ-
 μῆς (252).

§. 234. Διὰ τῆς χειμερινῆς Ἀσερισμῆς, ὑποθέ-
 τω ὅτι τὸν Ἰαννουάριον ἢ τὸν Φεβρουάριον εἶναι τινὰς εἰς
 ἕναν ἐλεύθερον τόπον πρὸς τὰς 7 ἢ 8 ὥρας τὸ ἑσπέ-
 ρας, θέλει ἰδῆ ἀπὸ τὸ μεσημβρινὸν μέρος, εἰς τὴν Εὐ-
 ρώπην καὶ τὸν μεγάλον Ἀσερισμὸν τῆ Ὠρίονος·
 αὐτὸς εἶναι σχηματισμένος ἀπὸ 3 ἀσέρας τῆ δευτέρᾳ
 μεγέθους, οἱ ὅποιοι εἶναι πολλὰ πλησίον ἢ ἕνας εἰς
 τὸν ἄλλον, ἐπάνω εἰς μίαν εὐθεῖαν Γραμμὴν, καὶ εἰς τὸ

μέσον ἑνὸς πολλὰ μεγάλη τετραπλεύρη· ὅπως εἶναι δύο ἀσέρες τῆ πρώτης μεγέθους α καὶ β ἢ 'Ρίγελ· βλέπει τινὰς τὸ εἶδος αὐτῆ εἰς τὸ Σχῆμα 19· κατ' ἄλλον λόγον εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ γνωρίσῃ τινὰς αὐτὸν τὸν 'Ασβερισμὸν κατὰ τὰς χαρακτῆρας ὅπως ἔδειξα τώρα.

§. 235. Αὐτοὶ οἱ τρεῖς ἀσέρες κάμνουν τὴν ζώνην τῆ 'Ωρίωνος (οἱ κάτοικοι τῆ Πηλίας ὀνομάζουσι αὐτὰς Λητροπόδια (α)). δείχνουν μὲ τὴν διεύθυνσίν τους ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος τὸν Σείριον, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο τὴν Πλειάδα (κοινῶς Πέλιαν). Ὁ Σείριος ὁ λαμπρότερος ἀσὴρ τῆ Οὐρανῆ, εἶναι ξεχωριστὸς ἀπὸ τὴν σίλψιν τε καὶ ἀπὸ τὴν λάμψιν τε, καὶ εἶναι ἀπὸ τὸ μέρος τῆς ἀνατολῆς ἢ τῆς νοτιανατολῆς ὡς πρὸς τὸν 'Ωρίωνα.

§. 236. Αἱ Πλειάδες εἶναι ἀπὸ τὸ δυτικὸν πηγαινώντας πρὸς τὸ βόρειον, αὐταὶ εἶναι ἓνα ἄθροισμα ἀσέρων τὸ ὁποῖον εὐκόλως διακρίνεται, κατ' ἄλλον δὲ λόγον εἶναι ἐπάνω εἰς τὸ προσέκβλημα τῆς Γραμμῆς τῆς ἀγομένης ἀπὸ τὸν Σείριον διὰ μέση τῶν 3 ἀσέρων τῆς ζώνης καὶ ἡ διεύθυνσίς των ὅπως τείνει σχεδὸν πρὸς τὰς Πλειάδας, ἢ ὀλίγον μεσημβρινιώτερα, τὰς κάμνει εὐκόλα γνωσὰς· αὐταὶ εὐρίσκονται ἐπάνω εἰς τὴν ράχιν τῆ Ταύρου.

§. 237. Ὁ Λαμπαδίας, ἀραβιστὶ 'Αλδεμπαράν, ὅπως σχηματίζει τὸ ὄμμα τῆ Ταύρου, εἶναι ἓνας ἀσὴρ τῆ πρώτης μεγέθους, εὐρισκόμενος πολλὰ πλησίον εἰς τὰς Πλειάδας, ἐπάνω εἰς τὴν γραμμὴν τὴν

(α) Λέξις παρεφθαρμένη ἴσως ἀπὸ τὸ 'Αλητηρεῖε πόδες.

ἀγομένην ἀπὸ τὸν δυτικὸν ὠμὸν τῆ Ὠρίονος γ πρὸς τὰς Πλειάδας. (1)

Ο' Προκύων ἢ ὁ μικρὸς Κύων εἶναι ἕνας ἀστὴρ τῆ πρώτης μεγέθους, εὐρισκόμενος εἰς τὸ βόρειον τῆ Σειρία καὶ ἀνατολικώτερα ἀπὸ τὸν Ὠρίονα· ἀποτελεῖ ὁμῶς μετὰ τὸν Σείριον καὶ μετὰ τὴν ζώνην τῆ Ὠρίονος ἕνα τρίγωνον σχεδὸν ἰσόπλευρον, καὶ αὐτὸ ἀρκεῖ εἰς τὸ νὰ τὸν διακρίνῃ τινὰς.

§. 238. Οἱ Δίδυμοι εἶναι δύο ἀστέρες τῆ δευτέρας μεγέθους, ἀρκετὰ πλησίον ὁ ἕνας εἰς τὸν ἄλλον, εὐρισκόμενοι εἰς τὴν μέτην τῆ χωρία ὅπως εἶναι μεταξὺ τῆ Ὠρίονος καὶ τῆς μεγάλης Ἀρκτα· τὲς διακρίναι τινὰς ἀκόμι διὰ μέσσω τῆ Ὠρίονος, ἐπειδὴ τραβῶντας μίαν γραμμὴν ἀπὸ τὸν Ρίγελ ἢ β τῆ Ὠρίονος (σχ. 19.) διὰ τῆ ἀστέρος ζ, αὐτὴ διευθύνεται καὶ πρὸς τὰς δύο κεφαλὰς τῶν Διδύμων. Τέλος οἱ δύο πρώτοι ἀστέρες τῆς ἑρᾶς τῆς μεγάλης Ἀρκτα ζ, ε' (σχ. 1.) ὁμῶς μετὰ τὴν διαγώνιον τῆ τετραγώνου τὴν ἀγομένην διὰ τῶν δ καὶ β, ἀποτελεῖσι μίαν γραμμὴν ἣτις ἔπειτα διευθύνεται πρὸς τὰς δύο κεφαλὰς τῶν Διδύμων, ἀφ' ἧ διέλθῃ ἀπὸ ἕναυ πόδα τῆς μεγάλης Ἀρκτα.

§. 239. Αὐτὴ ἡ γραμμὴ προεκβαλλομένη πέραν τῶν κεφαλῶν τῶν Διδύμων ἔρχεται εἰς τὲς πόδας τῶν Διδύμων, οἵτινες συνίστανται ἀπὸ 4 ἀστέρας ἐπάνω εἰς μίαν εὐθεῖαν γραμμὴν κάθετον εἰς τὴν πρώτην. Αὐτὴ ἡ ἴδια

(1) Ὅσοι οἱ ἀστρονόμοι μεταχειρίζονται γράμματα Ἑλληνικὰ διὰ νὰ φανερῶσιν τὲς ἀστέρας, ἀκολουθῶντας τὴν Οὐρανίαν Χάρταν ἢ τὴν Οὐρανομετρίαν τῆ Βάυερ εἰς 1603.

γραμμὴ ἀγομένη ἀπὸ τὴν μεγάλην "Αρκτον εἰς τῆς Διδύμους, καὶ προσεκβληθεῖσα πέραν τῶν ποδῶν τῶν Διδύμων, ἀπολήγει εἰς τὴν ἀνατολικὴν ράχιν τῆ "Ωρίονος, ὃ ἐστίν, εἰς τὸν ἀστέρα α (235).

§. 240. Ἡ ἀγομένη γραμμὴ ἀπὸ τὸν "Ρίγελ διὰ τῆς δυτικῆς ράχως τῆ "Ωρίονος ὑπάγει καὶ ὑπαντᾷ πρὸς τὸν βορρᾶν τὸ νότιον κέρατον τῆ Ταύρου ζ τῆ 3^η μεγέθους, εἰς τὸ αὐτὸ ἀπόστημα ἀπὸ τὸ γ τῆ "Ωρίονος ὅσον αὐτὸ ἀπέχει ἀπὸ τὸν "Ρίγελ, εἶναι περίπε 14°. Τὸ βορρῆιον κέρατον τῆ Ταύρου, ὅπε ἀνήκει καὶ εἰς τὸν πόδα τῆ "Ηνιόχου, εἶναι τῆ δευτέρου μεγέθους, εὐρίσκεται ἐπάνω εἰς τὴν γραμμὴν τὴν ἀγομένην ἀπὸ τὸν ἀνατολικὸν ὦμον α τῆ "Ωρίονος καὶ διὰ τῆ νοτίου κέρατος ζ, 8° ἀπὸ αὐτό. Ἡ Ἐκλειπτικὴ περνᾷ ἀναμεταξὺ ἀπὸ τὰ δύο κέρατα τῆ Ταύρου.

§. 241. Ὁ "Λέων ἠμπορεῖ νὰ γνωρισθῆ διὰ μέσσω τῶν δύο προηγυμένων ἀστέρων α καὶ β τῆ τετραγώνου τῆς μεγάλης "Αρκτε (σχ. 1). ἐπειδὴ αὐτοὶ εἰς δύο ἀστέρες ὅπε μᾶς ἐχρησίμευσαν νὰ εὐρωμεν τὸν πολικὸν ἀστέρα ἀπὸ τὸ μέρος τῆ βορρᾶ (6), δείχνουν τὸν Λέοντα ἀπὸ τὸ μέρος τῆς μεσημβρίας 45° ἀπὸ τὴν μεγάλην "Αρκτον. Ὁ "Λέων εἶναι ἓνα μέγαλον τραπέζιον, ὅπε μάλιστα εἶναι σημειωτέος ἓνας ἀστὴρ τῆ πρώτου μεγέθους, Βασιλίσκος, ἢ καρδία τῆ Λέοντος καλούμενος· αὐτὸς εἶναι ἐπάνω εἰς τὴν γραμμὴν τὴν ἀγομένην ἀπὸ τὸν "Ρίγελ διὰ τῆ Προκυνοῦς, ἀλλὰ 37° ἀπὸ αὐτόν· καὶ αὐτὸς εἶναι ἓνας δευτερος τρόπος τῆ νὰ γνωρισθῆ. Ἡ ἔρα τῆ Λέοντος β εἶναι ἓνας ἀστὴρ τῆ 2^η μεγέθους, κειμένη ὀλίγον εἰς

τὸ μεσημβρινὸν τῆς γραμμῆς ὅπῃ πηγαίνει ἀπὸ τὸν Βασιλίσκον εἰς τὸν Ἀρκτῆρον, 24° ἀπὸ τὸν Βασιλίσκον πρὸς τὸ ἀνατολικόν· καὶ κάμνει ἓνα τρίγωνον σχεδὸν ἰσόπλευρον ὁμῶς μὲ τὸν ἀρκτῆρον καὶ μὲ τὸν σάχυν.

§. 242. Ὁ Καρκίνος εἶναι ἓνας Ἀσερισμὸς σχηματισμένος ἀπὸ μικρὰς ἀσέρας, οἵτινες δυσκόλως διακρίνονται. Ὁ νεφελώδης τῆ Καρκίνου εἶναι ἓνα ἄστροισμα ἀσέρων ὀλιγώτερον αἰσθητῶν ἀπὸ τὰς Πλειάδας· τὸν ὑπαντᾷ τινὰς παρ' ὀλίγον πηγαίνοντας ἀπὸ τὸν μέσον τῶν Διδύμων εἰς τὴν καρδίαν τῆ Λέοντος, ἢ ἀπὸ τὸν Προκύνα εἰς τὴν ὑρᾶν τῆς μεγάλης Ἀρκτε.

§. 243. Εἰς τὸ μεσημβρινὸν τῶν τριῶν ἀσέρων τῆς ζώνης τῆ Ὠρίονος βλέπει τινὰς μίαν ἀράδα ἀσέρων ὅπῃ σχηματίζαν ἐκεῖνο ὅπῃ Ζίφος καὶ νεφελώδην τῆ Ὠρίονος καλῶσι (284)· ἢ διεύθυνσις αὐτῶν τῶν ἀσέρων προσεκβληθεῖσα ἐπάνω εἰς τὸν ἀσέρα ε, εἰς τὸ μέσον τῆς ζώνης, διαβαίνει ἐπάνω εἰς τὸ νότιον κέρατον ζ τῆ Ταύρου, καὶ ἔπειτα ἐπάνω εἰς τὸ μέσον τῆ ἀσερισμῆ τῆ Κηφέως· τῆτο εἶναι ἓνα μέγαλον μὴ κανονικὸν πεντάγωνον, τῆ ὁποῖα τὸ ἀρκτικώτερον μέρος εἶναι ἢ ὠλενία Αἰξ (230). Ἀπαντᾷ ἀκόμι τινὰς τὴν Αἰγα διὰ μέσθ μιᾶς γραμμῆς ἀγομένης ἐπάνω εἰς τὰς δύο ἀσέρας δ καὶ α, τὰς βορειοτέρας τῆ τετραγώνου τῆς μεγάλης Ἀρκτε.

§. 244. Ὁ Κριός, ὁ πρῶτος ἀπὸ τὰς 12 ἀσερισμῆς τῆ ζωδιακῆ, εἶναι εὐκολοσημείωτος ἀπὸ δύο ἀσέρας τῆ τρίτης μεγέθους, ἀρκετὰ γείτονας ὁ ἓνας τῆ ἄλλου, ἀπὸ τὰς ὁποῖας ὁ δυτικώτερος β εἶναι συντροφευμένος ἀπὸ ἓναν μικρότερον ἀσέρα τῆ 4^{ης} μεγέ-

θης καλούμενον γ, ἢ πρῶτον ἀσέρα τῆ Κριῦ, ἐπειδὴ αὐτὸς ἦτον ποτὲ ὁ πλησιέστερος εἰς τὸ ἰσημερινὸν Σημεῖον· γνωρίζει τινὰς αὐτὸν τὸν ἀσερισμὸν διὰ μιᾶς γραμμῆς ἀγομένης ἀπὸ τὸν Πρακύνα εἰς τὸν Λαμπαδίαν, ἢ ὁποῖα διευθύνεται πρὸς τὸν Κριὸν, 35° μακρότερον παρὰ ὁ Λαμπαδίας.

§. 245. Ἡ ζώνη τῆ Περσέως ἀναμεταξὺ εἰς τὴν Κασσιόπην καὶ εἰς τὴν Αἶγα, ἢ ἀναμεταξὺ εἰς τὴν Κασσιόπην καὶ εἰς τὰ κέρατα τῆ Ταύρη, εἶναι σχηματισμένη ἀπὸ τρεῖς ἀσέρας, ἀπὸ τῆς ὁποῖας ὁ ἕνας τῆ δευτέρου μεγέθους διαβαίνει παρ' ὀλίγον ἀπὸ τὸ ζενίθ τῆ Παρισίῃ. Αὐτοὶ κίμηναν ἕνα τόξον καμπυλωμένον πρὸς τὴν μεγάλην Ἄρκτον· ἢ ἀγομένη γραμμὴ ἀπὸ τὸν πολικὸν ἀσέρα εἰς τὰς Πλειάδας διαβαίνει ἐπάνω εἰς τὴν ζώνην τῆ Περσέως, καὶ ἀρκεῖ εἰς τὸ νὰ τὴν γνωρίσῃ τινὰς· ἢμπορεῖ ὁμοίως νὰ μεταχειρισθῆ μιαν ἄλλην γραμμὴν, τὴν τῶν Διδύμων καὶ τῆς Αἶγος, ἢ ὁποῖα διευθύνεται εἰς τὸν Περσέα· μία ἄλλη γραμμὴ ἀγομένη πρὸς τὴν νοτοδύσιν κατὰ κάθετον εἰς τῆς τρεῖς ἀσέρας τῆς ζώνης τῆ Περσέως, καὶ ἢ ἀγομένη γραμμὴ ἀπὸ τὴν ζώνην τῆ Ὠρίονος διὰ τῆ Λαμπαδία, πηγαινὴν ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν τῆς Μεδύσης β, ἀναμεταξὺ εἰς τὸν Λαμπαδίαν καὶ τῆς δύο λαμπροτέρης ἀσέρας τῆς Κασσιόπης· αὐτὸς ὁ ἀστὴρ ὁ καλούμενος Ἄλγολ, ἀλλάζει φῶς εἰς κάθε τρεῖς ἡμέρας (278).

§. 247. Ὁ Κύκνος εἶναι ἕνας ἀσερισμὸς πολλὰ εὐσημος, ὁ ὁποῖος ἔχει τὸ εἶδος ἑνὸς σαυρῆ, καὶ ἕναν ἀσέρα τῆ δευτέρου μεγέθους· ἢ ἀγομένη γραμμὴ ἀπὸ τῆς Διδύμων εἰς τὸν πολικὸν ἀσέρα, πηγαινὴν καὶ

ἅπαντὰ τὸν Κύκνον ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, καὶ εἰς παρόμοιον ἀπόστημα ἀπὸ τὸν πολικὸν ἄστέρα. Αὐτὸ τὸ σημεῖωμα χρησιμεύει μόνον ὅταν φαίνονται καὶ οἱ δύο ὑπὲρ τὸν ὀρίζοντα· κατωτέρω δέλομεν δώσει μίαν ἄλλην γραμμὴν διὰ τὸν Κύκνον (278).

§. 248. Τὸ τετράγωνον τῆ Πηγᾶσθ σχηματίζεται ἀπὸ 4 ἄστρας τῆ δευτέρου μεγέθους· ὁ βορειότερος ἀπὸ αὐτῆς τῆς τέσσαρας τῆ τετραγώνου ἀποτελεῖ τὴν κεφαλὴν τῆς Ἀνδρομέδης· ἡ γραμμὴ ἢ ἀγομένη ἀπὸ τῆς δύο προηγούμενης τῆς μεγάλης Ἀρκτε β κα, διὰ τῆ πολικῆ ἄστρος, διαβαίνει πέραν τοῦ Πόλου, ἐπάνω εἰς τὸ μέσον τῆ τετραγώνου τῆ Πηγᾶσθ. Ἡ δὲ ἀγομένη ἀπὸ τὴν ζώνην τῆ Ὠρίωνος γραμμὴ διὰ τῆ Κριῶ, πηγαίνει ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν τῆς Ἀνδρομέδης, καὶ ἡ ἀγομένη ἀπὸ τῆς Πλειάδας γραμμὴ διὰ τῆ Κριῶ, πηγαίνει ἐπάνω εἰς τὴν πτέρυγα τῆ Πηγᾶσθ γ, ἢ Ἀλγερίβ, ὁ ὁποῖος εἶναι ἓνας ἀπὸ τῆς 4 τῆ τετραγώνου· οἱ δύο ἄλλοι εἶναι εἰς τὸ δυτικὸν· ὁ βορειότερος ἀπὸ τῆς δύο τῆς δυτικῆς εἶναι β Σχεάτ· ὁ δὲ μεσημβρινώτερος εἶναι α, ἢ Μαρκάβ.

§. 249. Ἡ μία τῶν διαγωνιῶν τῆ τετραγώνου τῆ Πηγᾶσθ διευθύνεται εἰς τὸ βορραιοδυτικὸν πρὸς τὴν ἑρᾶν τῆ Κύκνου α· ἡ ἄλλη δὲ ἢ διαγώνιος ἢ ἀγομένη ἀπὸ τὸ α καὶ ἀπὸ τὴν κεφαλὴν τῆς Ἀνδρομέδης διευθύνεται εἰς τὸ βορραιοανατολικὸν πρὸς τὴν ζώνην τῆ Περσέως· διαβαίνει πρῶτον πρὸς τὸν ἄστέρα β τῆς ζώνης τῆς Ἀνδρομέδης, καὶ ἔπειτα πρὸς τὸν ἄστέρα γ εἰς τὸν πόδα τῆς Ἀνδρομέδης. Αὐτοὶ οἱ δύο ἄστρες τῆ δευτέρου μεγέθους β κα γ, διαιρῶν εἰς τρία μέρη ἴσα τὸ

περιλαμβανόμενον χωρίον μεταξὺ τῆς κεφαλῆς τῆς Ἀνδρομέδης καὶ τῆς ζώνης τῆς Περσέως· ἡ γραμμὴ ὅπως τὰς ἐνώνει διαβαίνει ἀναμεταξὺ ἀπὸ τὴν Κασσιόπην καὶ τὸν Κριόν.

§. 250. Οἱ ἀστρισμοὶ ὅπως φαίνονται τὸ ἑσπέρας, τὸ θέρους δὲν ἔχουν χαρακτῆρας τόσον σημειωτῆς, καθὼς οἱ τῆ χειμῶνος· ἤμπορεῖ ὁμως νὰ τὰς γνωρίσῃ τινὰς διὰ μέσθ τῶν προηγμένων. Ὄταν τὸ μέσον τῆς ἑρᾶς τῆς μεγάλης Ἀρκτε, ἢ ὁ ἀστὴρ ζ εἶναι εἰς τὸν μεσημβρινὸν ἐπάνω ἀπὸ τὸν πολικὸν ἀστέρα καὶ εἰς τὸ ὑψηλότερον τῆ ἑρανῆ, τὸ ὁποῖον εἰς τὰς 9^ω τὸ ἑσπέρας εἰς τὸ μέσον τῆ Μαίη, βλέπει τινὰς τὸν εἰς τὸν Παρθένη εἰς τὸν μεσημβρινὸν ἀπὸ τὸ μέρος τῆς μεσημβρίας, 31^ο ὑψηλὰ εἰς τὸ Παρίσι· τῆτος εἶναι ἓνας ἀστὴρ τῆ πρώτῃ μεγέθους. Ἡ διαγώνιος τῆ τετραγώνου τῆς μεγάλης Ἀρκτε, ἀγομένη διὰ τῆ α καὶ γ, πηγαίνει σχεδὸν καὶ σημειώνει αὐτὸν τὸν ἀστέρα μὲ τὴν διεύθυνσίν της, μὲ ὅλον ὅπως αὐτὸς ἀπέχει 68^ο. Τέλος αὐτὸς ὁ ἀστὴρ κίμνει παρ' ὀλίγον ἓνα τρίγωνον ἰσόπλευρον ὁμοῦ μὲ τὸν Ἀρκτερον καὶ τὴν οὐρανὸν τοῦ Λέοντος ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἀπέχει περὶ τὰς 33^ο (242).

§. 251. Βλέπει τινὰς τότε ὀλίγον δεξιὰ καὶ ὀλίγον χαμηλότερα ἀπὸ τὸν εἰς τὸν Παρθένη, ἓνα τραπέζιον ὅπως γίνεται ἀπὸ τὰς τέσσαρας Πρωτεύοντα ἀστέρα τῆ Κόρακος, οἱ ὁποῖοι εἶναι πρὸς τῆτοις ἐπὶ τὴν γραμμὴν τὴν ἀγομένην ἀπὸ τὴν Λύραν καὶ τὸν εἰς τὸν Παρθένη.

§. 252. Ἡ ἀγομένη γραμμὴ ἀπὸ τὰς ὑπερινὰς ἀ-

αίρας τῆς τετραγώνου τῆς μεγάλης "Αρκτε δ ϵ γ , διὰ τῆς καρδίας τῆς Λέοντος, Βασιλίσκη, πηγαίνει ϵ ἀπαντᾶ 22^ο μεσημβρινώτερα, τὴν καρδίαν τῆς "Υδρας, ἧς ἡ κεφαλή εἶναι εἰς τὸ μέσον τῆς Καρκίνου, ἀναμεταξὺ εἰς τὸν Προκύου ϵ τῆς Βασιλίσκη, ἐπάνω εἰς τὴν αὐτὴν γραμμὴν, ἢ ὀλίγον μεσημβρινώτερα. Ἡ "Υδρα ἐκτείνεται ἀπὸ τὸν μικρὸν Κύνου ἕως ὑπὸ τὸν σάχον τῆς Παρθέου.

§. 253. Ὁ Κρατῆρ εὐρίσκεται ἀναμεταξὺ εἰς τὴν "Υδραν ϵ εἰς τὸν Κόρακα, εἰς τὸ δυτικὸν αὐτῆς τὸ τραπέζιον ὅπῃ γίνεται ἀπὸ τὰς 4 πρωτεύοντας αἰέρας τῆς Κρατῆρος εἶναι ἀρκτὰ εὐσημείωτον.

§. 254. Ἡ Λύρα εἶναι ἓνας αἰὴρ τῆς πρώτης μεγέθους, ἓνας ἀπὸ τὰς λαμπροτέρας ὅλη τῆς ἕρανῆς, ἡ ὁποία κάμνει σχεδὸν ἓνα τρίγωνον ὀρθογώνιον μαζὶ μὲ τὸν "Αρκτῆρον ϵ τὸν πολικὸν αἰέρα, ἔσα ἡ ὀρθὴ γωνία πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τῆς Λύρας.

§. 255. Ὁ βόρειος Στέφανος εἶναι ἓνας μικρὸς αἰερισμὸς εὐρισκόμενος πλησίον τοῦ "Αρκτῆρος, ἐπάνω εἰς τὴν γραμμὴν τὴν ἀγομένην ἀπὸ τὸν "Αρκτῆρον εἰς τὴν Λύραν. Αὐτὸς γνωρίζεται εὐκόλως ἀπὸ τὰς ἑπτὰ αἰέρας ὅπῃ εἰς εἶδος ἡμικυκλίᾳ συντίθεται, εἰς αὐτὸν εἶναι ἓνας αἰὴρ τῆς 2^{ης} μεγέθους. Οἱ δύο πρώτοι αἰέρες τῆς οὐραῆς τῆς μεγάλης "Αρκτε ϵ ζ διευθύνονται εἰς τὸν βόρειον Στέφανον.

§. 256. Ὁ Ἄετὸς περιέχει ἓναν αἰέρα τοῦ δευτέρου μεγέθους ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τὸ μεσημβρινὸν τῆς Λύρας ϵ τῆς Κύνου. Ἐσχωρίζεται εὐκόλα, ἐπειδὴ εἶναι ἀναμεταξὺ δύο ἄλλων αἰέρων β ϵ γ τῆς 3^{ης} με-

μέγεις, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν μίαν εὐθείαν γραμμὴν μετὸν λαμπρὸν ἀστέρα, εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι πολλὰ πλησίον.

§. 257. Οἱ Ἀντίνοοι εἶναι μικρὸς Ἀσερισμὸς εὐρισκόμενος ὑπὸ τὸν Ἀετόν.

§. 258. Ἡ γραμμὴ ἢ ὁ μέγας κύκλος ὅπερ περνεῖ ἀπὸ τὸν Βασιλίσκον καὶ τὸν σάχυν τῆς Παρθένης (εἶναι παρ' ὀλίγον ἢ Ἐκλειπτικὴ) πηγαίνει εἰς ἀπαιτῆ ἀνατολικώτερα τὸν ἀσερισμὸν τῆ Σκορπιῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι πολλὰ εὐσημείωτος· αὐτὸς συντίθεται ἀπὸ 4 ἀστέρας εἰς τὸ μέτωπον τῆ Σκορπιῦ, ἀπὸ τῶν ὁποῖων ἓνας εἶναι τῆ δευτέρη μεγέθεις, οἷτινες κάμνην ἓνα μέγαν τόξον ἀπὸ τὸ βόρειον πρὸς τὸ νότιον, εἰς ἀπὸ ἓναν ἀστέρα ἀνατολικώτερον, ὁ ὁποῖος εἶναι ὡς τὸ κέντρον τῆ τόξου· αὐτὸς ὁ ἀστὴρ εἶναι τῆ πρώτη μεγέθεις, εἰς ὀνομάζεται Ἀντάρης ἢ καρδία τῆ Σκορπιῦ. Οἱ ἀστέρες τῆ μετώπου ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸ βόρειον, εἶναι β, δ, π, ρ.

§. 259. Οἱ Ζυγοὶ περιέχει δύο ἀστέρας τῆ 2^ο μεγέθεις, οἱ ὁποῖοι κάμνην τὰς δύο πλάσιγγας· ἢ γραμμὴ αὐτῶν τῶν δύο ἀστέρων εἶναι παρ' ὀλίγον κἀφθετος εἰς τὸ μέσον ἐκείνης ὅπερ ἄγεται ἀπὸ τὸν Ἀρκτῆρον ἕως εἰς τὸ μέτωπον τῆ Σκορπιῦ· ἐπειδὴ αὐτοὶ εὐρίσκονται πρὸς τὸ μέσον τῆ διαστήματος, εἰς ὀλίγον μεσημβρινὰ αὐτῆς τῆς Γραμμῆς. Ἡ νοτιὰ πλάσιγγε εἶναι ἀναμεταξὺ εἰς τὸν σάχυν τῆς Παρθένης εἰς τὸν Ἀντάρην, εἰς οἱ τρεῖς ὄντες πλησίον εἰς τὴν Ἐκλειπτικὴν εἶναι 21^ο ἀπὸ τὸν σάχυν τῆς Παρθένης ἕως εἰς τὴν

ιστείας πλάσιγγα, καὶ 25° ἀπὸ αὐτὴν ἕως εἰς τὸν Ἀντάρην.

§. 260. Ὁ Τοξότης εἶναι ἓνας ἀσβερισμὸς ὅπῃ ἀκολουθεῖ τὸν Σκορπιὸν, ὃ εἶναι, ὅπῃ εἶναι ὀλίγον εἰς τὸ ἀνατολικόν· αὐτὸς εἶναι εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς σάχουος τῆς Παρθένης καὶ τῆς Ἀντάρη, ὅπῃ ἀκολουθεῖ, παρ' ὀλίγον, τὴν Ἐκλειπτικὴν. Ὁ Τοξότης περιέχει πολλὰς ἀστέρας τῆς τρίτης μεγέθους, οἱ ὁποῖοι ἀποτελεῖσιν ἓνα μέγαλον τραπέζιον, καὶ δύο ἀστέρες τῆς τραπέζης ἀποτελεῖσιν ἓνα μικρότερον ὁμοῦ μετὰ δύο ἄλλας ἀστέρας· τὸ δεύτερον ὁμοῦ αὐτὸ τραπέζιον ἔχει μίαν δέσιν κάθετον εἰς τὸ πρῶτον.

Ὁ Τοξότης σημειοῦνεται ἀκόμη μετὰ μίαν γραμμὴν ἀγομένην ἀπὸ τὸ μέσον τῆς Κύκνου εἰς τὸ μέσον τῆς Ἀστῆ· ὅπερὶ ὁ Τοξότης εὐρίσκεται περίπου 35° εἰς τὸ μεσημβρινόν τῆς Ἀστῆ, καθὼς καὶ ὁ Κύκνος εἰς τὸ βορειον τῆς Ἀστῆ. Ὁ Τοξότης δείχνεται ἀκόμη ἀπὸ τὴν διαγώνιον τῆς τετραγώνου τῆς Πηγᾶσε, ἀγομένην ἀπὸ τὴν κεφαλὴν τῆς Ἀνδραμέδης διὰ τῆς α τῆς Πηγᾶσε, καὶ προσεκβαλλομένην ἀπὸ τὸ μέρος τῆς μεσημβρίας· αὕτη ἢ διαγώνιος εἶναι ὅπῃ, προσεκβληθεῖσα ἀπὸ τὸ μέρος τῆς βορρᾶ, ἔδειχνε τὴν ζώνην τῆς Περσέως (249).

§. 261. Ὁ ἀρχαῖος κύκλος ἀπὸ τὸν Ἀντάρην ἕως εἰς τὸν πολικὸν ἀστέρα διαπερνᾷ πρῶτα τὸν ἀσβερισμὸν τῆς Ὀφιῆ, καὶ ἀνωτέρω ἀπαντᾷ τὸν Ἡρακλῆ. Αὐτοὶ οἱ δύο ἀσβερισμοὶ ἄντες ὀλίγον δυσκολοδιάστατοι, διὰ τῆτο μέλλω γὰρ τὰς περιγράψω λεπτομερέστερον. Ἡ ἀγομένη λοιπὸν γραμμὴ ἀπὸ τὸν Ἀντάρην

ρημ ἕως εἰς τὴν Λύραν περὶ πρὸς τὴν κεφαλὴν τῆ Ὀφίχου, τὸ ὁποῖον εἶναι πλησίον εἰς τὸ τῆ Ἡρακλέους αὐτὰ εἶναι δύο ἀστέρες τῆ δευτέρου μεγέθους, τῶν ὁποίων ἡ γραμμὴ διευθύνεται πρὸς τὸν σέφανον. Ὁ μεσημβρινώτερος καὶ ὁ ἀνατολικώτερος ἀπὸ τῆς δύο εἶναι ἡ κεφαλὴ τῆ Ὀφίχου.

Ἡ ἀγομένη ἀπὸ αὐτὰς τὰς δύο κεφαλὰς γραμμὴ πηγαίνει καὶ ἀπαντᾷ τὸν γ τῆ Ἡρακλέους 13^ο μακρύτερα παρὰ τὸ τῆ Ἡρακλέους καὶ ὁ ἀστὴρ β τῆ Ἡρακλέους εἶναι 3^ο πρὸς τὸ βορρηνανατολικὸν τῆ γ. Ἡ ἀγομένη γραμμὴ ἀπὸ τὸ γ εἰς τὸ β τῆ Ἡρακλέους πηγαίνει καὶ ἀπαντᾷ τὸν ε τῆ Ἡρακλέους πρὸς τὸ βόρειον, καὶ αὐτὴ ἡ γραμμὴ πηγαίνει ἐπάνω εἰς τὸν α τῆ Ὀφείως πρὸς τὴν μεσημβρίαν, ἡ, καλύτερα, πρὸς τὸ νοτοδυτικόν· αὐτὸς κάμνει ἀκόμι ἓνα τρίγωνον ἰσόπλευρον μετὰ τὴν κεφαλὴν τῆ Ἡρακλέους καὶ μετὰ τὸν σέφανον. Ἡ ἀγομένη γραμμὴ ἀπὸ τὴν κεφαλὴν τῆ Ὀφίχου εἰς τὴν νοτεῖαν πλάσιγγα τῆ Ζυγῆ διαβαίνει εἰς τῆς ἀστέρας ε καὶ δ, τὸν ἓναν 4^ο μεγέθους καὶ τὸν ἄλλον 2^ο, οἱ ὁποῖοι εἶναι 1^ο $\frac{1}{2}$ ὁ ἓνας ἀπὸ τὸν ἄλλον, ἐπάνω εἰς μίαν κάμνον διεύθυνσιν εἰς τὸ μέσον αὐτῆς τῆς Γραμμῆς· ὁ ἀστὴρ δ εἶναι ὁ βορειότερος καὶ ὁ δυτικώτερος. Αὐτοὶ οἱ ἀστέρες δ καὶ ε διευθύνονται εἰς τὸ δυτικὸν πρὸς τὸ ζ εἰς τὸ δυτικὸν γόνατον τῆ Ἡρακλέους, ὅπῃ εἶναι 7^ο $\frac{1}{2}$ ἀπὸ τὸ ε, καὶ σχεδὸν πρὸς τὸ η εἰς τὸ δυτικὸν γόνατον, ὅπῃ εἶναι 9^ο $\frac{1}{2}$ μακρύτερα ἀπὸ τὸ ζ ἀπὸ τὸ μέρος τῆ δυτικοανατολικῆς. Αὐτοὶ οἱ ἀστέρες δ καὶ ε διευθύνονται ὀλίγον ὑπὸ τὸν α τῆ Ὀφείως· τὸ ἄθροισμα αὐτῶν τῶν δύο ἀστέρων δ καὶ ε τῆ Ὀφίχου, κάμνει

παρ' ὀλίγον ἓνα τρίγωνον ἰσόπλευρον ὁμῶς μετὰ τὸν β. τῆ Ζυγῶ, ἢ τὴν βορείαν πλάσιγγα, καὶ μετὰ τὸν α τῆ "Οφρεως. Πλησίον εἰς αὐτὸν εἶναι ὁ δ τῆ "Οφρεως $4^{\circ}\frac{1}{2}$ εἰς τὸ δυτικοβόρειον, καὶ ὁ ε ὁ ὁποῖος εἶναι 3° εἰς τὸ νοτανατολικόν. Ἡ διεύθυνσις αὐτῶν τῶν τριῶν ἀστέρων δείχνει ἀκόμη τὸν δ καὶ ε τῆ "Οφιδίχου, οἱ ὁποῖοι εἶναι 11° ἀπὸ τὸν ε τῆ "Οφρεως.

Οἱ ἀστέρες β καὶ γ, ἐπάνω εἰς τὸν ἀνατολικὸν ὠμον τῆ "Οφιδίχου, εἶναι ἐπάνω εἰς τὴν γραμμὴν τὴν ἀγομένην ἀπὸ τὴν κεφαλὴν τῆ "Ηρακλέους εἰς τὴν τῆ Τοξότου (260), ὀλίγον μεσημβρινὰ καὶ εἰς τὸ ἀνατολικὸν τῆς κεφαλῆς τῆ "Οφιδίχου· ὁ β εἶναι 8° καὶ ὁ γ 11° μεσημβρινώτεροι ἀπὸ τὴν κεφαλὴν τῆ "Οφιδίχου· ἡ διεύθυνσις αὐτῶν διέρχεται μεταξὺ τῶν δύο κεφαλῶν τῆ "Οφιδίχου καὶ τῆ "Ηρακλέους.

§. 262. Ἡ γραμμὴ ἢ ἀγομένη ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τῆ "Ηρακλέους εἰς τὴν τῆ "Οφιδίχου διευθύνεται πρὸς τὸν δ, τὴν ἄκρην τῆς ἄρας τῆ "Οφρεως, ὅπερ ἀπέχει 22° ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τῆ "Οφιδίχου, πρὸς τὸ δυτικόν· αὐτὸς εἶναι ἓνας ἀστὴρ μεταβαλλόμενος, ὅστις μετατρέπεται ἀπὸ τὸ 3° εἰς τὸ 5° μέγεθος· αὐτὸν θέλομεν τὸν εἰδέξῃ κατωτέρω (266).

§. 263. Ἡ ἀγομένη γραμμὴ ἀπὸ τῆς ἀνατολικωτέρας ἀστέρας τῆ σφάνου ὅπερ βλέπεν πρὸς τὴν Δύραν, ἕως εἰς τὸν α τῆ "Οφρεως, διαβαίνει ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν τῆ "Οφρεως ἀναμεταξὺ εἰς τὸν γ καὶ εἰς τὸν β 3° μέγεθος, καὶ αὕτη εἶναι ὁ δυτικώτερος ἀπὸ αὐτῆς τῆς δύο· ὁ δυτικὸς πᾶς τῆ "Οφιδίχου εἶναι ἀναμεταξὺ εἰς τὸν Ἀντάρην, καὶ τὸν β, ἢ τὸν βόρειον τὸν εἰς τὸ μέ-

τωπον τῆ Σκορπιῶ· ὁ ἀνατολικὸς αὐτῆ πᾶς εἶναι ἀνα-
 μεταξὺ εἰς τὸν Ἀντάρην κ̄ εἰς τὸν μ, ὁ ὁποῖος εἶναι
 ὁ ἀκώτερος κ̄ ὁ δυτικὸς, ἢ ὁ προηγούμενος τῆ τόξου τῆ
 Τοξότου· αἱ δύο αὐτῆ πόδες εἶναι ἐπάνω εἰς τὴν ἰδίαν
 Ἐκλειπτικὴν.

§. 264. Ὁ Αἰγόκερος σημειώνεται ἀπὸ τὴν
 προσέκβλησιν τῆς Γραμμῆς ὅπῃ διαβαίνει ἀπὸ τὴν
 Δύραν κ̄ ἀπὸ τὸν Ἀετὸν· εἰς αὐτὸν εἶναι δύο ἀσέρες
 τῆ 3^η μεγέθους α κ̄ β 2^ο μακρὰν ὁ ἕνας τῆ ἄλλου, δε-
 μένοι ἐπάνω εἰς τὸ προσέκβλημα αὐτῆς τῆς Γραμμῆς,
 οἱ ὁποῖοι σημειώνουν τὴν κεφαλὴν τῆ Αἰγόκερω· κ̄ 2^ο
 πέραν, ἀπὸ τὸ μέρος τῆς ἀνατολῆς· δύο ἄλλοι ἀσέ-
 ρες γ καὶ δ, δεμένοι ἀπὸ τὸ ἀναλικὸν εἰς τὸ δυτικὸν
 2^ο ἀπέχοντες ὁ ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλον, ἀποτελεῖσι τὴν
 ὕραν τῆ Αἰγόκερω.

§. 265. Ὁ Φομάλχαυτ, ἢ τὸ σῶμα τῆ νοτεῖς
 Ἰχθύος, ἀστὴρ τῆ πρώτης μεγέθους, δεικνύεται ἀπὸ
 τὴν γραμμὴν τὴν ἀγομένην ἀπὸ τὸν Ἀετὸν εἰς τὴν ὕ-
 ραν τῆ Αἰγόκερω, κ̄ προσεκβαλλομένην 2^ο ἐκείσε
 μακρύτερον.

§. 265. Ὁ Δελφῖν εἶναι ἕνας μικρὸς ἀσερισμὸς
 δεμένος περίπε 15^ο εἰς τὸ ἀνατολικὸν τῆ Ἀετῆ, σχη-
 ματισμένος ἀπὸ ἕναν ῥόμβον 4 ἀσέρων τῆ 3^η μεγέ-
 θους. Ἡ ἀγομένη γραμμὴ ἀπὸ τὸν Δελφῖνα διὰ μέ-
 σε τῶν τριῶν ἀσέρων τῆ Ἀετῆ, κατὰ κάθετον εἰς τὴν
 γραμμὴν ὅπῃ ἀποτελεῖσιν αὐτοὶ οἱ ἀσέρες, διέρχεται
 πρὸς τὸν δ, τὴν ἄκρην τῆς ὕρας τῆ Ὀφειως (262).

§. 267. Ὁ Ὑδροχόος δεικνύεται ἀπὸ μίαν γραμ-
 μὴν ἀγομένην ἀπὸ τὴν Δύραν ἐπάνω εἰς τὸν Δελφῖ-

να, προσεκβαλλομένην πρὸς τὸ μεσημβρινὸν εἰς τὸ αὐτὸ τὸ ἀπὸ τὸν Δελφῖνα ἀπόσημα ὅπῃ καὶ ὁ Δελφῖν ἀπὸ τὸν Ἄετον, ὃ εἶσι 30° περίπευ· ὁ Ὑδροχόος εἶναι ὀλίγον ἀνατολικά αὐτῆς τῆς Γραμμῆς. Πηγαινόντας τινὰς ἀπὸ τὸν Δελφῖνα εἰς τὸν Φομάλχαντ διαπερνᾷ εἰς ὄλον τε τὸ μῆκος τὸν ἀσериσμὸν τῆ Ὑδροχόος, καὶ διαβαίνει πρὸς τὸ μέσον αὐτῆ τῆ διαστήματος ἀναμεταξὺ εἰς τὴς δύο ὠμεις α καὶ β, οἱ ὁποῖοι εἶναι δύο ἀσέρες 3^η μεγέθους, 10° ἀπέχοντες ὁ ἓνας ἀπὸ τὸν ἄλλον, οἵτινες εἶναι αἱ σημειωτότεροι αὐτῆ τῆ Ἀσериσμῆ.

§. 268. Τὸ Κῆτος εἶναι ἓνας μεγάλος ἀσериσμὸς εὐρισκόμενος εἰς τὸ μεσημβρινὸν τῆ Κριῆ, ὑπὸ κατῶ ἀπὸ τὸ χωρίον ὅπῃ εἶναι ἀναμεταξὺ τῶν Πλειάδων καὶ τῆ τετραγώνου τῆ Πηγάσσα. Ἡ γραμμὴ ἢ ἀγομένη ἀπὸ τὴν ζώνην τῆς Ἀνδρομέδης μεταξὺ τῶν δύο ἀσέρων τῆ Κριῆ περνᾷ ἐπάνω εἰς τὸν ἀσέρα α εἰς τὴν σιαγὸνα τῆ Κήτης, ὁ ὁποῖος εἶναι ἓνας ἀσὴρ 2^η μεγέθους, 25° ἀπὸ τὰ δύο κέρατα τῆ Κριῆ. Ἡ γραμμὴ ἢ ἀγομένη ἀπὸ τὴν Αἶγα διὰ τῶν Πλειάδων ἔρχεται καὶ περνᾷ παρομοίως πρὸς τὸ α τῆ Κήτης. Ἡ ἀγομένη γραμμὴ ἀπὸ τὸν Λαμπαδῖαν καὶ τὴν σιαγὸνα τῆ Κήτης διαβαίνει ἐπάνω εἰς τὴν ἑρᾶν β τῆ Κήτης, ἕτερος ἀσέρος τῆ δευτέρου μεγέθους, ὁ ὁποῖος εἶναι 42° μακρύτερος καὶ πολλὰ πλησίον εἰς τὸ νερὸν τῆ Ὑδροχόος.

§. 269. Τὸ μόνον τετράγωνον τῆ Πηγάσσα ἀρκεῖ εἰς τὸ να διασειλη τινὰς τὸ Κῆτος· διότι ἢ ἀγομένη γραμμὴ ἀπὸ τῆς δύο μεσημβρινωτέρου ἀσέρας, πηγαινέει πρὸς τὴν κεφαλὴν τῆ Κήτης, διαβαίνουσα ἀναμεταξὺ εἰς τὸν Κριὸν, καὶ εἰς τὸν δεσμὸν τῶν Ἰχθύων, καὶ

ἡ γραμμὴ ἢ ἀγομένη ἀπὸ τῆς ἀνατολικωτέρας ἀσέ-
ρας τῆ τετραγώνου πηγαίνει πρὸς τὴν οὐρανὸν τῆ Κή-
της. Πηγαίνωντας ἀπὸ τὴν κεφαλὴν πρὸς τὴν ἑρᾶν
διαβαίνει τινὰς ἀναμεταξὺ εἰς τὸν γ καὶ εἰς τὸν δ τῆ
Κήτης, ἔσ' ὀλίγω μακρύτερα ἑπάνω εἰς τὸν μεταβαλ-
λόμενον τῆ Κήτης (276), ὁ ὁποῖος εὐρίσκει εἶναι μὲν τῆ
2^η μεγέθους, εὐρίσκει δὲ μὲ τελειότητα ἀόρατος· εἶναι
δὲ εἰς τὸ τρίτον τῆ διαστήματος ὅπῃ εἶναι ἀπὸ τὴν σια-
γόνᾳ εἰς τὴν ἑρᾶν.

§. 279. Οἱ Ἰχθύες ὅπῃ κάμνουν τὸ 12^{ον} ζῳδιον
τῆ Ζωδιακῆ, εἶναι ὀλίγον σημειωτοὶ εἰς τὸν ἑρᾶν. ὧν
ὁ μὲν εἶναι δεμένος κατὰ μῆκος τῆς μεσημβρινῆς πλευ-
ρᾶς τῆ τετραγώνου τῆ Πηγᾶσα (248), ὑπὸ τὸν α εἰς
γ αὐτῆ· ὁ δ' ἄλλος ἰχθύς εἰς τὸ ἀνατολικὸν τῆ τετρα-
γώνου τῆ Πηγᾶσα, μεταξὺ τῆς κεφαλῆς τῆς Ἀνδρο-
μέδης καὶ τῆς κεφαλῆς τῆ Κριῦ. Ὁ ἀσὴρ α εἰς τὸν
δεσμὸν τῆ δεσμάτος τῶν ἰχθύων, ὅπῃ εἶναι 3^η μεγέ-
θους, εὐρίσκειται ἑπάνω εἰς τὴν γραμμὴν τὴν ἀγομέ-
νην ἀπὸ τὸν πόδα τῆς Ἀνδρομέδης διὰ τῆς κεφαλῆς τῆ
Κριῦ, ἔσ' ἑπάνω εἰς ἐκείνην ὅπῃ πηγαίνει ἀπὸ τῆς πό-
δας τῶν Διδύμων διὰ τῆς Λαμπαδῆς 40° εἰς τὸ δυτικὸν
αὐτῆ· αὕτη κάμνει καὶ ἕνα τρίγωνον ὀρθογώνιον ὅμῃ
μὲ τὸν α τῆ Κήτης καὶ μὲ τὸν β ἢ γ τῆ Κριῦ εἰς τὸ
μεσημβρινὸν αὐτῆ· ἔσ' αὐτὸς εἶναι ὁ ἀσὴρ ὁ σημειωτό-
τερος τῆ ἀσεισμῶ τῶν Ἰχθύων.

Οἱ ἐπίλοιποι Ἀσεισμοὶ ὄντες μικρότεροι, καὶ ὀ-
λιγώτερον σημειωτοὶ, ἔσ' μὲ τὸ νὰ χρειάζεται τινὰς ἑ-
ρανίης χάρτας διὰ νὰ τὰς διασέλη καλῶς (223).

διὰ τῆτο δὲν ἐκτείνομαι περισσότερο ἐπάνω εἰς αὐτὴν τὴν περὶ τῶν Ἀσερισμῶν λεπτολογία.

§. 271. Ἀφ' ἧ ἔμαθε τινὰς νὰ διασέλη τὸν Πόλον τῆ κόσμου (ς), πρέπει νὰ εἶναι περίεργος νὰ διασέλη ἢ τὸν Πόλον τῆς Ἐκλειπτικῆς· ἐπειδὴ εἶναι ἢ αὐτὸς ἕνα ἀπὸ τὰ ἀξιοσημειωτότερα σημεῖα τῆ Οὐρανοῦ. Ὁ βόρειος Πόλος τῆς Ἐκλειπτικῆς εὐρίσκαται εἰς τὸ βόρειον τῆς κεφαλῆς τῆ Δράκοντος (232), ἐπάνω εἰς τὴν γραμμὴν τὴν ἀγομένην διὰ τῶν δύο ἀσέρων γ καὶ δ τῆς μεγάλης Ἀρκτε τῶν πλησιεσέρων εἰς τὴν ἕραν· ἢ κάμνει ἕνα τρίγωνον σχεδὸν ἰσόπλευρον ὁμῶ μετὰ τὴν Λύραν ἢ μετὰ τὸ α τῆ Κύκνου, κείμενος πρὸς τέτοις ἐπάνω εἰς τὰς Γραμμάς τὰς ἀγομένας διὰ μέσση τῶν δύο προηγμένων τῆ τετραγώνου τῆς μεγάλης Ἀρκτε, ἢ διὰ μέσση τῶν φυλάκων τῆς μικρᾶς Ἀρκτε (229). Τέλος ὁ Πόλος τῆς Ἐκλειπτικῆς κάμνει ἕνα τρίγωνον ὀρθογώνιον, ἢ ἰσοσκελὲς μετὰ τῆ πολικῆ ἀσέρος ἢ τῆ β τῆς μικρᾶς Ἀρκτε, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ βορειότερος τῶν δύο ὑσρινῶν τῆς μικρᾶς Ἀρκτε, τῆς ὀρθῆς γωνίας ἕσης εἰς τὸν ἀσέρα β.

Περὶ τῶν μεταβαλλομένων καὶ νεφελωδῶν Ἀσέρων.

§. 272. Ἡ Ἰσορία ἀναφέρει πολλὰς ἐπισήμας ἢ νέες ἀσέρας, οἵτινες φανέντες, ἐχάθησαν ἔπειτα ἐξ ὀλοκλήρου, περὶ ὧν ἀκόμη ἢ τὴν σήμερον γινώσκομεν ἄλλες μὲν, ὅπῃ χάνονται ἀπὸ χρόνον εἰς χρόνον, ἄλλες δὲ, ὅπῃ αὐξάνου κατὰ τὸ μέγεθος, καὶ ὀλιγοσεύου ἔπειτα αἰδητῶς. Εἶναι ἄλλοι ὅπῃ ἐπεριγράφ-

ἤσαν ἀπὸ τῆς παλαιᾶς ὡς ἐπίσημοι ἀστέρες καὶ ὅπῃ δὲν φαίνονται πλέον· ἄλλοι πάλιν ὅπῃ φαίνονται ἑμμενῶς τὴν σήμερον, μετ' ὅλον ὅπῃ δὲν ἐπεργράφησαν ἀπὸ τῆς παλαιᾶς· ἤμπορεῖ ὁμῶς νὰ ἀπονέμηται μέρος αὐτῶν τῶν διαφορῶν εἰς τὴν ἀπροσεξίαν, ἢ εἰς τὸ λάθος τῆ καταλάγῃ τῶν παλαιῶν, ὃ ὁποῖος δισώδη εἰς ἡμᾶς μετὰ πολλὰ σφάλματα εἰς τὴν μεγάλην σύνοταξιν τῆ Πτολεμαίου.

§. 273. Οἱ παλαιότεροι Συγγραφεῖς, καθὼς ὁ Ὅμηρος, ἐμετρήσαν μόνον 6 Πλειάδας· ὁ Πτολεμαῖος ἐμετρήσαν 7, καὶ διῆχυρίζοντο ὅτι ὁ ἕβδομος ἐφάνη πρὸ τῆς ἐμπρήσεως τῆς Τροίας· ἀλλ' αὕτη ἡ διαφορὰ ἴσως προῆλθε ἀπὸ τὴν δυσκολίαν τῆ νὰ τῆς διακρίνηται· ἢ νὰ τῆς μετρήσῃ μετὰ ἀπλήν τὴν ὄψιν.

§. 274. Ἐφάνησαν νέοι ἀστέρες, πρὸ Χριστοῦ 125 ἔτη, ἐπὶ Ἰππάρχῃ (ιδεὲ τὸν Πλίν· β. Β'. κ. 24, 26) ἢ ἐπὶ Ἀδριανῷ, 130 ἔτη μετὰ Χριστόν.

Ὁ Φορτάνιος Λιτζέτης (περὶ νέων Ἀστρων de novis Astris) ἀναφέρει ὅτι ὁ Κασπιανὸς ἐπαρτήρησε τῷ 389 ἔτει, πλησίον τῆ Ἀστῆ ἕναν νέον ἀστέρα, ὅστις φανεῖς τόσον λαμπρὸς εἰς τρεῖς ἑβδομάδας, ὡς ἡ Ἀφροδίτη, ἔχάθη ἔπειτα. Ὁ αὐτὸς ἀναφέρει ἢ πολλὰς ἄλλας διαφορῶν αἰώνων.

§. 275. Ὁ περιφημότερος ἀπὸ ὅλης τῆς νέας ἀστέρας ἐξάδη ἐκεῖνος ὁ φανεῖς εἰς τὰ 1572, ὅστις ἐσημειώθη εἰς τὴν ἀρχὴν τῆ Νοεμβρίου, κάμνοντας ἕναν τέλειον ῥόμβον μετὰ τῆς ἀστέρας α, β, γ, τῆ ἀστρισμῆ τῆς Κασσιόπης. Αὐτὸς ὁ ἀστήρ ἐφάνη εὐθύς ἀπὸ τὴν ἀρχὴν πολλὰ λαμπρὸς, ὡς ἂν νὰ εἶχε γέννη ἐν

ταύτῳ με ὅλην τε τὴν λάμψιν· καὶ ὑπερέβαινε τὸν Σείριον, τὸν λαμπρότερον ἀπὸ ὅλης τῆς ἀσέρας, καὶ ἀκόμη καὶ τὸν Δία ὅταν εἶναι περίγειος· ὡς ὅπῃ ἐφάνητο ἀκόμη καὶ τὴν ἡμέραν. Εὐθύς ἀπὸ τὸν Δεκέμβριον τῆς 1572 ἄρχισε νὰ ὀλιγοσεύσῃ ἕως εἰς τὸν Μάρτιον 1754, ὅπῃ τὸν ἔχασαν ἀπὸ τὴν ὄψιν. Δὲν εἶχε καμμίαν αἰσθητὴν παράλλαξιν (441) μήτε καμμίαν κίνησιν· ὅθεν εἶναι εὐκόλον νὰ συμπεράνῃ τινὰς ὅτι ἦτον πολλὰ μακρύτερα ἀπὸ τὸν Κρόνον, τὸν μακρινότερον ἀπὸ τῶν τότε ἐγνωσμένων πλανήτας, ἐπειδὴ χωρὶς αὐτοῦ ἤθελεν ἔχει μίαν παράλλαξιν ἐνιαυσίαν αἰσθητὴν· δὲν εἶχε τελείως κόμην καθὼς οἱ πλανῆται· ἔλαμπεν ὁμοίως ὡς οἱ ἀσέρες.

Οἱ νέοι ἀστὴρ τῆς Ὀφειῆς ὅπῃ ἐφάνη περὶ τὰ τέλη τῆς Σεπτεμβρίου 1604, ἐσάθη σχεδὸν τὸσον λαμπρὸς ὅσον καὶ ὁ εἰς τὰ 1572. Οἱ Κέπλερ βεβαιῶνσι ὅτι δὲν εἶχε καμμίαν παράλλαξιν μήτε καμμίαν κίνησιν ὡς πρὸς τῆς ἄλλης ἀσέρας· καὶ ἔπαυσαν ἀπὸ τὸ νὰ τὸν βλέπουν εἰς τὸν αὐτὸν μῆνα ὅπῃ καὶ ἐφάνη δύο ἡμέρας πρότερον 1605.

§. 276. Οἱ μεταβαλλόμενος τῆς Κήτης ἐπαρατηρήθη ἀπὸ τὸν Φαβρίκιον εἰς τὰ 1596· εἰς τὸ διάστημα 331 ἡμερῶν 10 ὥρῶν φαίνεται τῆς 2^{ης} μεγέθους, καὶ χάνεται μὲν τελειότητα, καθὼς εἰς τὰς 26^{ας} Ἰαννουαρίου 1780· εἰς τὰς 9 ὅμως τῆς Ὀκτωβρίου ἦτον τὸσον λαμπρὸς, ὅσον καὶ ἡ σιαγὼν τῆς Κήτης.

§. 277. Ἐπαρατήρησαν εἰς τὸν Κύκνον τρεῖς ἀσέρες μεταβαλλόμενες, ἐξ ὧν ὁ σημεσιώτερος εἶναι ἐκείνος ὅπῃ ὀνομάζεται καὶ εἰς τὸν Βάυερ, καὶ τῆς ὁποίας